פרשת אחרי מות-קדושים
גיליון 767

אל גינת אגוז

ה' אייר

בשכ"ו לשטרי התשע"ה ליצירה

עלון שבועי בהוצאת עמותת בית כנסת גינת אגוז רמת חן נתניה

לראות באיבי הנחל לראות הפרחה הגפן

קדושים תהיו

פרשת קדושים הנקראת בימי ספירת העומר בין חג פסח לחג השבועות, כוללת חמישים ואחת מצוות (לפי מנין המצוות של הרמב"ם, י"ג מצוות עשה ול"ח מצוות לא תעשה) המפורטות בששים וארבעה פסוקים שבה.
לנוכח חשיבותה הרבה נאמרה פרשת קדושים בפני כלל עם ישראל, כמובא במדרש: "תני ר' חייא: פרשה זו נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה, ר' לוי אמר: מפני שעשרת הדברות כלולין בתוכה" (מד"ר, ויקרא, פרשה כד).

בתחילת הפרשה נדרשו כלל עדת ישראל להיות "קדושים", דהיינו, אין התורה דורשת מן האדם לבצע דבר שאינו אפשרי, אלא התורה מלמדת שבאמצעות קיום המצוות המקיפות את כל שטחי החיים ניתן להגיע לקדושה הנדרשת מכל אדם.
כלומר, המצוות הם הכלי שהתורה נתנה בידי האדם ע"מ להתעלות במדרגות הקדושה, לפיכך כל אדם מישראל אשר יש לו נגיעה למצוות האמורות בפרשת קדושים, יכול להגיע לדרגת קדושה בקיימו אותם.
מטעם זה נאמרו בהמשך הפרשה מצוות במגוון נושאים, כגון: מצוות שבין האדם למקום, מצוות שבין אדם לחברו, מצוות של צדק חברתי, מצוות התלויות בארץ, מצוות של מורא המקדש והקרבנות, איסורי חוקות הגויים, ואיסורי גילוי עריות.
כלומר, מריבוי המצוות הכתובות בהמשך הפרשה אשר הן כוללות את כל תחומי החיים הרגילים, ניתן להסיק במובן הפשוט כי קיום המצוות הוא הדרך להתקדשות, דהיינו, הקדושה אינה מתקיימת רק במקדש או בטכסי הטהרה והכפרה שבין האדם למקום, אלא הקדושה מתבטאת גם בקיום המצוות שבין האדם להוריו, שבין האדם לחברו, שבין האדם לסביבתו, וכו'.
לפיכך קיום מצוות התורה מתוך מחויבות עמוקה של האדם להשתפר מבחינה מוסרית, גורמת לכך שכלל ישראל יכולים להגיע לדרגת "קדושים תהיו".

בדרך זו ניתן להבין את פירושו של רש"י: "קדושים תהיו – הוו פרושים מן העריות ומן העבירה", דהיינו, הרש"י לא בא למעט את ענין הקדושה, אלא הרש"י מכוון לומר: שראשית תהליך ההתקדשות הוא ההמנעות וההתרחקות מן המעשים השליליים הכתובים בתורה, ע"מ לסלול את הדרך להתעלות בקדושה באמצעות העשייה החיובית של קיום מצוות העשה שבתורה.

לפיכך ניתן לומר כי ציווי התורה "קדושים תהיו" הוא גם הבטחה האומרת שבאמצעות קיום מצוות התורה הקדושה "קדושים תהיו".

וכן פירש הרמב"ן: "וגוי קדוש', לדבקה באל הקדוש, כמו שאמר: 'קדושים תהיו כי קדוש אני ה' (ויקרא י"ט, ב'), והנה הבטיחם בעולם הזה ובעולם הבא" (שמות, י"ט, ו').
לפיכך "תני ר' חייא: פרשה זו נאמרה בהקהל" (מד"ר, ויקרא, פרשה כד), משום שהאדם יכול להגיע לשיא הקדושה רק בהקהלת עצמו עם ציבור מבקשי ה', כי הקב"ה קידש את כלל ישראל, וקדושת עם ישראל מורכבת מצרוף קדושתם של כל פרט מישראל.

וכן מובא בזוהר (שמות, קכא.): "ואנשי קדש תהיון לי וגו', רבי יהודה פתח (איוב, כ"ח): 'והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה', זכאין אינון ישראל דקודשא בריך הוא בעי ליקרא לון יתיר על כל שאר בני עלמא, בקדמיתא אמר לון (שמות, י"ט): 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים', לא אעדי רחימותא סגיאה מנהון עד דקרא לון: 'וגוי קדוש' דאיהי יתיר, לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון (דברים, י"ד): 'כי עם קדוש אתה', לא אעדי רחימותא מנהון עד דקרא לון (שמות, כ"ב): 'ואנשי קדש' תהיון לי דאיהו יתיר מכלא".
(תרגום: זכאים היו ישראל שהקב"ה רצה לקרוא אותם יותר מעל כל שאר העמים. בתחילה אמר להם, "ואתם תהיו ממלכת כוהנים", לא הסיר רחמיו הרבים מהם עד שקראם "וגוי קדוש", לא הסיר מהם רחמיו הרבים עד שלא קראם "כי עם קדוש אתה", לא הסיר רחמיו הרבים מהם עד שקראם "ואנשי קודש תהיון לי" שהוא יותר על כולם.)
דהיינו, קודש הוא שיא מדרגת הקדושה של כלל עם ישראל, שנאמר: "קדש ישראל לה' ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם ה'" (ירמיה, ב', ג)

לפיכך ניתן לומר כי פרשת קדושים הנקראת בין חג פסח לחג השבועות בימי ספירת העומר, נועדה גם ללמד את ישראל כי קיומם של המצוות היא הדרך להתקדשותם בטרם יום קבלת התורה, משום שהתורה היא הגורם להבדלתם לטובה מיתר עמי הארץ, שנאמר: "כי עם קדוש אתה לה' אלהיך בך בחר ה' אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה" (דברים, ז', ו', י"ד, ב').
לפיכך גם קריאת מצות "ואהבת לרעך כמוך" בימי ספירת העומר, והלקח ממותם של תלמידי ר"ע בימי ספירת העומר עד חג מתן תורה, מלמדים את כלל ישראל לדורותיו כי התנאי לקבלת התורה הוא "אהבת ישראל", ומכאן נובע הצורך להתחזק בקיום מצוות התורה ובאהבת ישראל במיוחד בימי ספירת העומר .. (ע"פ מאמר של חגי רפאל הי"ו)

שבת – שלום!!

טור זה נתרם, לעילוי נשמת המנוח ר' שלום בוסי זצ"ל. תנצב"ה. ולעילוי נשמת המנוח רפאל בן מאיר מגדלי ז"ל. תנצב"ה.

"אל גינת אגוז"
עורכים: עו"ד יאיר בוסי הי"ו.
הרב יואב שוכר הי"ו.
חברי המערכת המייסדים: הרב חיים בוסי, זצ"ל. רפי מגדלי ז"ל. מזל אושרת שער ז"ל.
כתובת המערכת: הנוטע 1 נתניה (יאיר בוסי)
פקס: 09-8829751 אי מייל: yairus@gmail.com
ניתן לשלוח חומר בקובץ WORD.

הנה זה עומד אחר כתלנו

פרשת אחרי מות– קדושים-מעיינות יואב

מאת הרב יואב שוכר הי"ו

"וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימותו" מה עניין להזכיר את מות בני אהרן אלא ללמדנו בעזרת ה' שכל העניין שמתו התחיל מזה שקינאו למשה ואהרן ואמרו מתי ילכו אלה ואנו ננהיג את העם ולכן מפה נגרם שיצאו מהעולם בגין זה ועוד דבר 'בקרבתם' דוקא שינוי המילה עצמה 'בקברתם' זה מת-רקב כלומר אחז הרקב בעצמותם מכיון שקינאו.

ד"א,לכאורה היה צריך להיות כתוב 'ויאמר ה' אל משה' אלא דוקא לשון הכתוב 'וידבר' שזה רומז על קושי הדבר שכן יש אחריות על משה שהוא המנהיג בכל מה שקרה כמו יוסף שראה את עצמו מנהיג על אחיו ולכן שנפגשנו כתוב 'וידבר איתם קשות' (מקץ מה/ז) ועוד נאמר 'האיש אדוני הארץ דבר איתנו קשות'.

לאחר הטלת האחריות והקפידה על משה שיבין את חומרת המצב פונה אליו ה' כעת בלשון רכה כדכתיב 'ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך' כעת אתה צריך להזהיר את אחיך בלשון קשה. ומדגיש בפניו את הסכנה בדבר שגם הוא יכול למות כלומר אין פה עונש חד פעמי, אלא בכל פעם ייענש אם לא ינהג כמו שכתוב בתורה שיבוא עם קטורת ויביא פר בן בקר לחטאת ואיל לעולה ולבוש פשוט, ולא מכובד ומעוטר, כדי שלא יהיה קטרוג שאם יבוא בלבוש זהב, כיון שזה יזכיר את חטא העגל.

"ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת.." דוקא 'בכל עת' המילה 'עת' מרמזת שצריך לשלוח שעיר לעזאזל 'ביד איש עתי' וזה מזכיר את האיש העתי קודם שיכנס לקודש.

"מבית לפרכת.. אל פני הכפרת" לשון 'כפר' כדכתיב 'כי בענן אבוא על הכפרת' העניין מרמז על ריצוי וכיפור ולכן נאמר 'על הכפרת'.

בזאת יבוא אהרון אל הקודש- האמצעים שבידי ישראל לבטל גזירות רעות הם: 'צום', 'קול' ו'ממון' ('ותשובה ותפילה וצדקה, מעבירין את רוע הגזירה').
כל אחד מהם עולה למנין מאה שלושים ושש, ושלושתם ביחד עולים למנין ארבע מאות ושמונה - כמניין **'זאת'.**
וזהו הרמז שבדבר 'בזאת' - בשלושת הדברים הללו: 'צום, קול, ממון', העולים למנין 'זאת' - אפשר לבוא אל הקדש כדי לבטל גזירות רעות מעל ישראל.
וזהו גם הרמז שבפסוק: 'אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח' (תהילים כ"ז-ג) - במלחמותיהם הקשות ביותר של שונאי-ישראל נגדנו, הריני בוטח ב'זאת' - בשלושת הדברים: 'צום, קול, ממון ...'

"והקריב את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו' כדי להיות שליח מתאים , צריך להיות נקי מחטאים ולכן קודם שיכפר על עצמו, כדי שיהא ראוי לכפר על אהל מועד ועל בני ישראל. כלומר ע"י הקרבת הקרבנות מטהר את עצמו ובני ביתו ואת אהל מועד ואת בני ישראל ולבסוף מטהר את המזבח ולאחר מכן יכול להקריב את הקרבן על המזבח, לאחר שנעשו כל פעולות הטהרה וכל המחנה נמצא קדוש.
וכך נמצא שיש שפע של קדושה ובגלל שעלולה להיות מזה ירידה לטומאה אהרן סומך את ידיו על השעיר החי ומתוודה עליו את כל עוונות בני ישראל ושולח את השעיר ביד איש עתי, שזה לשון בכל עת שכל הזמן רגיל בדבר והוא ישלח את השעיר למדבר.

לאחר שנתכפר לעם ישראל מעוונם מקריב אהרן קרבן עולה כלומר לאחר שנעשו פעולות הטהרה להגן על עם ישראל שלא יפגעו ולא יהיו קטרוג עליהם מצד עוונם, צריך קרבן עולה לרצות את ה' שכן כעת זוהי שעת רצון לפניו יתברך ואז בודאי הכל נמחל.

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" מתי אדם יהיה טהור? כאשר הוא לפני ה', טהרתו של האדם תלויה בזה שהוא בתוך התורה והמצוות ולכן אומר הכתוב 'לפני ה' תטהרו' . ולאחר מכן מזהיר על אכילת דם 'כל נפש מכם לא תאכל דם.. כי נפש כל בשר דמו היא' ואת הדם זורק הכהן על המזבח כדי לטהר.

פרשת קדושים

"קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם" אם היה כתוב רק 'קדושים תהיו' כל אחד היה מסביר את הכתוב לפי מידותיו והשקפותיו, ולא בטוח שהיו מגיעים לאפס קצה ההתקדשות שהתכוון הכתוב, ולא כמו שאמר הבורא. אלא דבר פשוט להבנה תהיו כמוני 'כי קדוש אני'.
כלומר ה' הוא הדוגמא הטובה ביותר לאדם כדי לדעת כיצד להיות קדוש טוב לו לאדם שיתדבק בבוראו בכל ואז מובטח לו שלא יטעה לעולם.

"איש אמו ואביו תיראו" כיון שיש לאדם שותפים ליצירתו גם מצד הגשמיות ואלו הוריו שהם שותפים להבאתו ולבריאתו יכול שאדם יחשוב שכיון שהוא חייב בכבודם לא יודע עד היכן מגיע כיבוד הורים, לכן הוסיף הכתוב ועוד יותר לא רק לכבד אותם אלא גם 'תיראו', שאפילו מצד זה שיש לו מורא טבעי מהוריו הוסיף הכתוב מורא בציווי ה', וסמך לזה שמירת שבת.
לומר לך שאין לשמוע להם אם זה נגד קיום המצוות ולכן מיד הוסיף 'ואת שבתותי תשמורו' , שלא יבוא ח"ו לידי חילול שבת כדי לקיים מצות כיבוד הורים שכן אם תהיה מצוה הבאה בעבירה הפסיד את שניהם גם יחד.

ולאחר מכן מזהיר על גדרי צניעות ועל זה אומר הנביא יחזקאל ' ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלוהיכם' וזה רומז על שמירת העיניים ועל ראיית מראה שיש בו לשקץ את העיניים וצריך להיזהר.

"ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה" מזהירה התורה הקדושה בעניין גילוי עריות שגם הארץ לא יכולה לסבול דבר זה והיא מקיאה את עושי התועבות האלה.

דבר נוסף 'ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם' יש עונש כרת אבל זה לא רק בגשמיות זה גם ברוחניות, עד שלא יהיה לו זכר לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.
ואמר רב פפא אדם שחטא בערוה מן העריות יורד לגיהנם ונידון י"ב חודש ולאחר י"ב חודש נשמתו נשרפת ורוח מפזרתן תחת כפות רגלי צדיקים.

"לא תגנובו ולא תכחשו" אין מלכות נוגעת במלכות כמלוא הנימה, שידע שהכל נשפע מלמעלה והקב"ה מחלק באופן מדויק ולכן יזהר לא לשנות מדבריו של ה' יתברך.

"לא תעשו עוול במשפט" לא מתוך רחמים על המסכן ולא מתוך התחשבות בכבוד העשיר.

"לא תשנא את אחיך בלבבך, הוכח תוכיח את עמיתך" אומרים חז"ל שאם הוא לא שונא אותו אז בודאי הוא יוכיח אותו, כיוון שמצוות ההוכחה היא במקום שיש בו אוזן קשבת וזה מבאר את תמידות הפסוק בין 'לא תשנא' ל'הוכח תוכיח' וכך תרבה האהבה ביניהם כמו שכתוב "ואהבת לרעך כמוך אני ה'".

כלומר אהבה עם תוכחה מרבה קדושה ומונעת עבירה ומתקדש שמו של הקב"ה והשכינה שורה עליהם ולכן קבע זאת רבי עקיבא לכלל גדול בתורה כיוון שמצווה זו כוללת בתוכה את כל התורה כולה.
יהי רצון שנתחזק באהבת חינם. אכי"ר.

שבת – שלום !

טור זה נתרם ע"י אייל בוסי הי"ו לברכה ולהצלחה, לו ולמשפחתו. ולעילוי נשמת סבו המנוח הרב חיים בן ר' שלום בוסי זצ"ל.

צאינה וראינה בנות ציון

חודש אייר -ופרשת קדושים

יום הזיכרון לחללי צהל

חז"ל אומרים (בבא בתרא דף י, ב) שהרוגי מלכות אין כל-בריה יכולה לעמוד במחיצתן, והגמרא שואלת האם הכוונה על רבי עקיבא? הרי הוא מעלתו גדולה בשמים גם מבלי שנהרג על קידוש השם, והגמרא מתרצת שם כגון הרוגי לוד. ורש"י מסביר שהם שני אחים לוליינוס ופפוס שמסרו עצמם על קידוש השם, היינו אפילו אנשים פשוטים, ולא ברמתו של רבי עקיבא גם הם אם נהרגו על קידוש ה' אין שום בריה יכולה לעמוד במחיצה שהם נמצאים.

הגמרא במסכת ראש השנה (דף כג, א) אומרת אוי להם לעכו"ם שאין להם תקנה שנאמר תחת הנחשת אביא זהב, ותחת הברזל אביא כסף, ותחת העצים נחושת, ותחת האבנים ברזל. תחת רבי עקיבא וחבריו מאי מביאין? ועליהם הוא אומר ונקיתי דמם לא נקיתי וה' שוכן בציון. (מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל)

ואהבת לרעך כמוך:

בפרשת קדושים נאמרה המצוה הכללית של "ואהבת לרעך כמוך אני ה'" (ויקרא, י"ט, י"ח), תרגום יונתן פירש: "ותרחמי לחברך, דמן אנת סני לך לא תעביד ליה אנא ה'", דהיינו, ואהבת לחברך, ומה ששנוי עליך אל תעשה לחברך אני ה'.

כלומר, התרגום פירש בדרך השלילה את המצוה האמורה בתורה בצורה חיובית, וכן אמר הלל: "דעלך סני לחברך לא תעביד, זו היא כל התורה כולה" (שבת, לא.).

וכן מובא במדרש: "בן עזאי אומר: זה ספר תולדות אדם זה כלל גדול בתורה, ר"ע אומר: 'ואהבת לרעך כמוך' זה כלל גדול בתורה, שלא תאמר הואיל ונתבזיתי יתבזה חבירי עמי, הואיל ונתקללתי יתקלל חבירי עמי" (מד"ר, בראשית, פרשה כד).

וכן לימד ר"ע: "וחי עמך', חייך קודמים לחיי חברך" (ב"מ, סא.). כלומר, מאחר וקיים קושי מעשי לקיים את מצות "ואהבת לרעך כמוך" כפשוטה, קבעו חז"ל לקיים בפועל את מצוה עשה זו כמצות לא תעשה, ואילו ברוחניות נקבעה מצוה זו להעשות בדרך מחשבה חיובית.

וכן כתב הרמב"ן (ויקרא, י"ט, י"ח): "טעם 'ואהבת לרעך כמוך', הפלגה, כי לא יקבל לב האדם שיאהוב את חבירו כאהבתו את נפשו... אלא מצות התורה שיאהב חבירו בכל עניין כאשר יאהב את נפשו בכל הטוב...אבל יאהב ברבות הטובה לחבירו כאשר אדם עושה לנפשו".

מטעם זה אמר ר"ע שמצות 'ואהבת לרעך כמוך' זה כלל גדול בתורה, משום שמצוה זו מצויה ביסודן של מצוות רבות כגון: לא תגנוב, לא תסיג גבול רעיך, וכו', דהיינו, תוכן מצות ואהבת לרעך כמוך הוא: מצות ההתחשבות בזולת אשר באמצעותה נשללת מדת האנוכיות הטבועה בנפש האדם ונעקרת השנאה, ועל ידי כך גורמת מצות ואהבת לרעך לאהבת הזולת.

אהבת ישראל:

מצות ואהבת לרעך כמוך מלמדת את חשיבותו של המושג "אהבת ישראל", שפירושו הוא: שעם הוא כגוף אחד שלם המורכב מאברים, על כן אהבת כל אדם מישראל היא כאהבת האדם את כל אחד מאברי גופו.

משום כך אמר ר"ע: "ואהבת לרעך כמוך' זה כלל גדול בתורה", דהיינו, הכלל הגדול הוא אהבת עצמך בבחינת "חייך קודמים לחיי חברך" (ב"מ, סא.), ומכאן אתה למד את הכלל הקטן לאהוב את זולתך כאהבת כל חלק מגופך.

לפיכך "תני ר' חייא: פרשה זו נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה" (מד"ר, ויקרא, פרשה כד), משום שהמקיים את המצוה הקשה והכוללנית של "ואהבת לרעך כמוך" בשלמות, הרי כמקיים את התורה כולה, דהיינו, המקיים את המצוות שבין האדם לחברו הן במחשבה והן במעשה, מקיים גם המצוות שבין האדם למקום, כי אהבתו את הבריות היא תולדה של אהבתו את מצוות ה' יתברך אשר הוא אביהם של כלל ישראל, שנאמר: "בנים אתם לה' אלהיכם" (דברים, י"ד, א').

לפיכך פסק הרמב"ם (דעות, פ"ו, ג,ה): "מצוה על כל אדם לאהוב את כל אחד ואחד מישראל כגופו, שנאמר: 'ואהבת לרעך כמוך', לפיכך צריך לספר בשבחו ולחוס על ממונו כאשר הוא חס על ממון עצמו ורוצה בכבוד עצמו, והמתכבד בקלון חבירו אין לו חלק לעולם הבא"....ו"כל השונא אחד מישראל בלבו עובר בלא תעשה, שנאמר: 'לא תשנא את אחיך בלבבך'".

כלומר, מצות ואהבת לרעך כמוך, היא למעשה מצות "אהבת ישראל".

ודע, שהלל בחר ללמד את הגר דוקא את מצות "ואהבת לרעך כמוך" אשר שורשה הוא "אהבת ישראל", משום שאהבת הזר אינה קיימת באומות העולם, לפיכך אמר הלל לגר: "דעלך סני לחברך לא תעביד, זו היא כל התורה כולה" (שבת, לא.).

דהיינו, הלל אמר לגר לקיים את מצות "ואהבת לרעך כמוך" בדרך השלילה, בכדי שע"י כך יגיע הגר למדרגת "אהבת ישראל".

לעומת זאת בא ר"ע וחידש כי לעם ישראל נאמרה המצוה באופן חיובי, כמובא בגמ': "ואהבת לרעך כמוך'.

רבי עקיבא אומר: זהו כלל גדול בתורה" (ירושלמי, סנהדרין, ל:, פ"ט, ד), נראה כי חידושו של ר"ע נבע מן העובדה שתלמידיו מתו "מפני שלא נהגו כבוד זה לזה", כמובא בגמ': "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה...כולם מתו מפסח ועד עצרת" (יבמות, כב:).

כלומר, ר"ע קבע כי אין להסתפק בקיום המצוות באופן אישי ולהיות צדיק כתלמידי ר"ע, אלא יש לקיים גם את מצות אהבת ישראל אשר היא קיום מצות "ואהבת לרעך כמוך" בשלמות, לפיכך ציין ר"ע כי דוקא מצוה זו היא "כלל גדול בתורה".

וכן מצאנו שעם ישראל קבל את התורה רק בזמן שהיו "כאיש אחד בלב אחד" (רש"י, שמות, י"ט, ב'), וכן מובא במדרש: "אמר חורי: גדול השלום שבכל המסעות כתיב (במדבר, ל"ג): 'ויסעו ויחנו', נוסעים במחלוקת וחונים במחלוקת, כיון שבאו כולם לפני הר סיני נעשו כולם חנייה אחת.

הדא דכתיב (שמות, י"ט): 'ויחן שם ישראל', ויחנו שם בני ישראל אין כתיב כאן, אלא 'ויחן שם ישראל', אמר הקדוש ברוך הוא: הרי שעה שאני נותן תורה" (מד"ר, ויקרא, פרשה ט). כלומר, בזכות השלום והאחדות נעשו ישראל ראויים לקבלת התורה.

לפיכך ניתן לומר כי קריאת מצות "ואהבת לרעך כמוך" בימי ספירת העומר, והלקח ממותם של תלמידי ר"ע בימי ספירת העומר עד חג מתן תורה, מלמדים את כלל ישראל לדורותיו כי התנאי לקבלת התורה הוא קיום מצות "אהבת ישראל", ומכאן נובע הצורך להתחזק באהבת ישראל במיוחד בימי ספירת העומר.

ודע, שמצות "ואהבת לרעך כמוך" מיחדת ומאחדת את ישראל מיתר אומות העולם.

וכן היה מעשה במלך גוי שבקש מן הרב הוכחה מוחשית לכך שקיים הבדל בין ישראל לגויים, אמר לו הרב הכן סעודה כשרה בשני חדרים סמוכים, והזמן לחדר אחד עשרה יהודים ולחדר שני עשרה גויים, וצוה עליהם לאכול רק עם סכינים ומזלגות שאני אתן להם.

ערך המלך סעודת מלכים כשרה למהדרין והזמין לשני חדרים נפרדים עשרה גויים ועשרה יהודים, וצוה עליהם לאכול רק עם סכינים ומזלגות אשר יסופקו ע"י הרב.

נכנס הרב והניח לפני המוזמנים בשתי השולחנות אשר בחדרים הנפרדים סכינים ומזלגות באורך מטר וחצי. הגויים הביטו על האוכל ולא יכלו לאכל ממנו עם הסכינים והמזלגות היו ארוכים מדי, ואילו היהודים שבחדר השני כל אחד נטל אוכל במזלג והאכיל את חברו המרוחק ממנו מטר וחצי עד שגמרו לאכל את כל הסעודה.

אמר הרב למלך נוכחת לראות את ההבדל? אצל הגויים לא עלתה במחשבה לסייע לזולת לכן נשארו כולם רעבים, לעומת זאת אצל היהודים המצווים על מצות "ואהבת לרעך כמוך", היה זה אך טבעי לעזור לזולת ובכך אכלו כולם ושבעו.

(ע"פ מאמר מאת חגי רפאל הי"ו)

טור זה נתרם לעילוי נשמתה של מזל אושרת שער ז"ל תנצב"ה

דודי ירד לגנו לרעות בגנים וללקוט שושנים

פרפראות

"וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרון בקרבתם לפני ה' וימתו" (טז,א)
כיון ששמע איוב מיתת שני בני אהרן אמר: "אף לזאת יחרד לבי" (מדרש). חכמינו אמרו, כי איוב נדון ביסורים על שום ששתק בעת שגזר פרעה להשליך את ילדי ישראל אל היאור, ולא מחה על כך.
והנה, על חטאתם של נדב ואביהוא אמרו חכמינו: "היו משה ואהרן מהלכין בדרך ונדב ואביהו מהלכין אחריהם וכל ישראל אחריהם, אמר לו נדב ואביהוא, אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור. אמר להם הקב"ה: נראה מי קובר את מי".
וקשה, אם נדב אמר זאת מדוע איפוא נענש אביהוא? אלא מכאן אנו למדים, שהשומע דבר רע ואינו מוחה אלא שותק, הריהו ראוי לעונש. ובכן, כיון ששמע איוב על דבר מיתת שני בני אהרן – גם של אביהוא – למד מזה, שהעובר בשתיקה על דברים רעים נענש גם הוא – מיד נחרד לבו, כי הבין שגם הוא צפוי לעונש על אשר שתק ולא מחה כנגד גזרותיו של פרעה. (נחל קדומים)

"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני י-הוה א-לוהיכם".
הפירוש הפשוט ביותר הוא-מובדל ומופרש, כמו בקידושין שאומרים "הרי את מקודשת לי"- מופרשת ומובדלת לי ולא לאנשים אחרים, עם ישראל מובדל ומופרש מבין העמים בכך שהוא שומר תורה ומצוות, כל אדם מישראל ששומר מצוות כבר נכנס להגדרה זו של קדוש. אדם שומר תורה ומצוות, גם אם נהנה מהעולם הזה-כבר נכנס להגדרה זו של קדוש, היות שהוא מופרש ומובדל מעמים אחרים, כמובן, שזהו הפירוש הפשוט ביותר למילה קדוש, ויש פירושים אחרים, מעמיקים יותר.
הכתוב ממשיך ואומר "כי קדוש אני ה' אלוהיכם" מה שלא מצינו באף מצווה אחרת, על אף דברי הגמ' שהקב"ה מניח תפילין -לא כתוב בתורה להניח תפילין בגלל שהקב"ה מניח תפילין, בשום מצווה לא נאמר לקיים אותה בגלל שהקב"ה מקיים אותה.
נראה לומר בטעם הדבר-כל מצווה אחרת כל עם ישראל מקיים אותה בשווה,לפחות את עיקר הדין, ולא שייך שהאחד יתגאה על השני. אך במצוות הקדושה שמטבע הדברים משתנה מאדם לאדם- יש דרגות בהקפדה על קדושה, ולכאורה יכול אחד להתגאות בפני חבירו ולומר לו שהוא קדוש יותר ממנו, באה התורה ואומרת-אל תתגאה היות שיש לך עוד למה לשאוף-עוד לא הגעת למשהו מקדושתו של הקב"ה.

חודש אייר וספירת העומר

"בחודש אייר, שבו כל יום קשור עם מצות ספירת העומר, ניכר בגלוי עניין האבות והאמהות בעבודת עם ישראל (שלכן ראשי תיבות אייר הוא: אברהם יצחק יעקוב רחל),
ועם ישראל במעמד ומצב של שלימות הבריאות - (שלכן ראשי תיבות אייר הוא "אני ה' רופאך", באופן ש"כל המחלה אשר שמתי במצרים, לא אשים עליך").
וכשמגיעים למידת "הוד שבהוד" – תכלית עבודת המידות - תכלית הביטול - הדרגה התחתונה ביותר שבה מאיר האור העליון ביותר, (שהרי ככל שהאור גבוה יותר הוא יכול להתגלות רק במדרגה התחתונה ביותר, כי ערך "עומק תחת" הוא לפי ערך "עומק רום"),
חוגגים את ל"ג בעומר (י"ח אייר) - יום ההילולא של ר' שמעון בר יוחאי. התנא שגילה לנו את פנימיות התורה – "אילנא דחיי",
ועבודתו היא לרפא ולבטל את כל המחיצות שבין כל העניינים, ולהמשיך מלמעלה למעלה עד למטה מטה - מבחינת "איתן" בבחינת "ארץ", עד לשמחה כפשוטה, כשממנה נמשכת שמחה גדולה ביותר – שמחת עולם, הפורצת את כל גדרי הגלות ומביאה גאולה אמיתית ושלימה על ידי משיח צדקנו.

טור זה נתרם ע"י וואשדי אברהם הי"ו לברכה והצלחה, לבריאות טובה, ורפואה שלמה, לו ולכל משפחתו הי"ו. ויקויים בו מקרא שכתוב "וכל אשר יעשה יצליח". אכי"ר.

אגודים וצימוקים

חידון לפרשת אחרי מות- קדושים

שאלות

1. מדוע הכהן הגדול אינו לובש בגדי זהב בכניסתו לקודש הקודשים?
2. כמה פעמים החליף הכהן הגדול את בגדיו? (רש"י)
3. מה פירוש המילה "עזאזל?"
4. איזה פרק מפרשת "אחרי-מות" קוראים במנחה של יום הכיפורים ?
5. השעיר לעזאזל נשלח ביד "איש עיתי המדברה". ציין שלושה פירושים לכינוי זה.
6. מדוע נזכרת מיתת בני אהרון בתוך עניני יום הכיפורים?
7. מה הקשר בין פרשת אחרי-מות לבין פרשת קדושים?
8. מה מדייקים מהפסוק: " איש אמו ואביו תיראו?"
9. "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו". מה הקשר?
10. במה שונה הציווי "לא תגנובו" בפרשתנו מהציווי "לא תגנוב" שבעשרת הדברות?
11. על שתי מצוות בפרשת קדושים נאמר: "יראת מאלוקיך". מהן המצוות?
12. כיצד נקראים בפרשת קדושים: א. שבלים שנשרו בקציר ב. ענבים שנשרו בבציר?
13. איזו הלכה נלמדת מהפסוק: "לא תעמוד על דם רעך?"
14. "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן". מאיזה גיל ניתן התואר: א. זיקנה ב.שיבה?
15. "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל". מדוע ניתן ציווי זה מיד בכניסה לארץ?

תשובות

1. כי הזהב מזכיר את חטא העגל ואין קטגור נעשה סנגור!
2. חמש פעמים
3. עזאזל מורכב משתי מילים: עז +אל (= חזק ,קשה), כלומר הר קשה וחזק.
4. פרק י"ח העוסק בדיני עריות וטהרת המשפחה.
5. רש"י לפי יומא ס"ו= איש המזומן מאתמול. רשב"ם= איש הבקי בדרכי המדבר רד"ק = איש חכם.
6. כדי ללמדנו שמיתת צדיקים מכפרת על ישראל כמו שיום הכיפורים מכפר.
7. אחרי- מות עוסקת בקדושת טהרת המשפחה, בקדושים יש 51 מצוות המביאות לקדושה.
8. מצוות מורא ההורים חלה גם על איש בוגר שהקים משפחה.
9. להזהיר שאם האב מבקש מהבן שיחלל את השבת ,אסור לשמוע בקולו.
10. " לא תגנובו "בפרשתינו מתייחס לממון ואילו בעשרת הדברות מדובר בגניבת נפשות.
11. א" .לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשול ויראת מאלוקיך". ב ."מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלוקיך".
12. א. לקט ב. פרט
13. אם רואים אדם טובע בנהר חייבים לנסות להצילו.
14. לפי פרקי אבות " :בן 60 לזקנה, בן 70 לשיבה."
15. כדי להידמות לקב"ה שהתעסק בנטיעות בתחילת הבריאה" ויטע גן בעדן".

עצמאות שמח

ברכות לרפואה שלמה ברמ"ח אבריה ושס"ה גידיה, למזל בת סוזי הי"ו , ויקויים בה מקרא שכתוב: אל נא רפא נא לה. אכי"ר.

תרומות וחסויות, קודש להוצאת העלון יתקבלו בברכה וכל המזכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו.
לתרומות, חסויות והפצה נא לפנות לעו"ד יאיר בוסי טל. 052-2545521

שבת שלום